

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 2 Noembrie

Cestiunea administrațiunii Bosniei și Erțegovinei a deschis în camera deputaților Ungariei calea torenților oratoriei. Pentru o mai bună informațiune a publicului cetitoriu despre desbaterea acestei cestiuni îl îndreptăm la rubrica „Dieta Ungariei” din nrul present și cei următori. Cu toate aceste, până când vom pute publica toate raporturile dela dieta privitoare la cestiunea aceasta, însemnăm, că discursurile pentru și contra proiectului guvernului s'au spriginit, lucru ciudat, cu același argument: cu centralismul, care va sguduî dualismul și va transforma monarchia într'un stat, în care se va absorbi Ungaria, devenind o provincie în rënd cu celelalte provincii.

În Viena încă n'a trecut proiectul privitoriu la cestiunea administrațiunii Bosniei și Erțegovinei preste pragul comisiunilor. Proiectul însă și acolo dă preste mai aceleși dificultăți ca și dincoace de Laita.

Pe când în Budapesta și Viena se fremântă părinții patriei cu proiectele despre administrațiunea țărilor ocupate, vine „N. fr. Pr.” și aduce scirea, că Poarta a dat un protest contra arondării țărilor ocupate în teritoriul vamal comun austro-unguresc.

Telegramele de eri dela Viena ne asigură despre un lucru, despre care încă a laltăeri lumea era la îndoială. Nu se scia cu siguritate, dacă clironomul rusesc se va abate în adevăr pe la Viena, sau dela Gmunden va lua drumul deadreptul spre Berlin. Telegramele de eri dela Viena ne spun acum, că clironomul rusesc dimpreună cu soția sa, cu Majestatele Daniei și cu ducele de Cumberland au sosit eri după ameații la Viena. Imperatul nostru a întemnat pe oaspeții sei la gară, a sărutat mâna reginei Daniei și Mareducesei rusesci a strins mâna re-

gelui Daniei și a îmbrățișat și sărutat mai de multe ori pe Marele duce clironom rusesc. În castelul curții oaspeții fură binevențați de imperateasa. Ce însemnătate politică va avea visita aceasta, mai ales dacă clironomul rusesc va merge dela Viena și la Berlin, părerile se impart. Unele spe-rează că din visitele aceste are să reinvieze tripla alianță a celor trei imperați, altele earăși, care nu caută nici la etichetele de curte, nici la îmbrățișările monarchilor, nu pun mare pond politic pe visită și susțin că Rusia, care continuă a submina prin agitațiunile sale peninsula balcanică spre a nu se pute consolida Turcia, și sub a cărei auspicii se crează alianța balcanică, drept armă contra Austro Ungariei, vrea să îmbete deocamdată lumea cu apă rece, pentru ca la timpul seu să poată ajunge mai fără greutate la scopurile sale.

Va fi interesant a sci, că „P. Ll.” care se scie susține în toate impregiurările prin apropierea oficiului de esterne este de părerile acelor ce nu cred în formele de etichetă și în articuli oficioși al presei rusesci, ci acelor ce se orientează după fapte și faptele după „P. Ll.” arată, că Rusia inspiră agitațiunile de pe peninsula balcanică.

Alianța balcanică se susține din mai multe părți că este gata în toată forma. De aceasta se ține până acum Bulgaria, Serbia și Muntenegru. Alianța este defensivă și ofensivă, la care Bulgaria are să concurgă cu 90,000, Serbia cu 120,000 și Muntenegru cu 26,000 combatanți. Asupra comandei, la cas de resoiu, încă nu s'au înțeles aliații. Unii presupun, că la un asemenea cas comanda este rezervată unui general rusesc. Despre România se țice, că stă încă departe de alianța aceasta.

„Pol. Corr.” anunță, că ministeriul de resoiu turcesc a dat ordin pentru retragerea unei părți a trupelor sale eșelonate la granița grecească și pentru dimiterea celei mai mare

părți a corpului de armată dela Galipoli.

În cestiunea Arab-Tabia „L'indpendance roumaine” de Joi din București scrie, că se țice, că comisiunea stă tocmai să își termine lucrările sale. Se asigură, că sgomotul ce a cerculat un timp oare-care, că comisiunea s'ar fi pronunțat contra României, este absolut inecșact. Din contră cestiunea pare că trebuie să fie favorabilă României.

Reflesiumi.*)

Domnule Redactor! Sum sigur că d-voastră ve veți mira numai, că și eu m'am decis a scrie câteva rënduri la gazeta noastră „Teleg. Roman” și pare ve ved, că d-voastră, care mi cunoașteți bine natura mea retrasă de când eram conscolari în clerică, veți țice: „au și Saul între proroci.” Dar nu că scriu și eu într'o gazetă ve va surprinde, căci am vedut eu și cred d-voastră ați vedut și mai mulți cărpaci de carte, cari dacă umple câteva coloane de tipariu se cred îndreptățiti a se numera între literați și savanti. Ve veți mira însă dle redactor, că vreau să vorbesc la o cestiune de mare însemnătate sau mai bine țis vreau să me amestec și eu în vorba altora. Înainte de a începe, doresc să mi ficsez pozițiunea mea, ca și d-voastră să sciți ce loc să dați corespondenței mele. Căci ve spun înainte nu mi-ar plăcé să puneți această corespondență la un loc mai de frunte în Telegraf cu atât mui puțin în partea literară științifică, căci când am vedut pre dl Mangra cum combate pre dl Sturza în

*) Cu toate că publicului nostru numai în parte îi va fi cunoscută afacerea estinsă în aceste Reflesiumi, fiind că ea pe cât eartă dimensiunea unui articul indică și cetitorilor nostri fondul cestiunii, nu hesităm a face întrebuițare, sperând că dl autor va continua a scrie și mai departe și în merit în cestiunea cu care a binevoit a se ocupa de astădată. Red.

foaia „Biserica și Scoala” din Arad în cestiunea căsătoriei a doua a preoților, de atunci m'a cuprins un „dor” de a scrie și eu ceva mai ca cărturarii.

Precum veți dară, dle redactor, eu parte nu mă pricep la carte multă, parte sum dela natură cam fricos nu mă încumet a scrie însumi ceva, dară îmi place să cetesc, ce scriu alții scrie bine. Bine a scris după modesta mea părere dl Sturza în „Biserica și Scoala” din Arad despre a doua căsătorie a preoților. Mărturisesc, că am urmărit cu mare interes părerile desvoltate ale d-lui Sturza și am aflat în articuli sei publicați la țisa materie, nu numai o erudițiune frumoasă în cunoșcința canoanelor, dară și o logică sănătoasă. Nu vreau prin aceasta să mă gulesc d-lui Sturza, pe care nici nu'l cunosc, fără după nume, cu toate aceste îi gratulez la ideile sale salutare și corecte,

Pe cât m'am bucurat însă aflând în „Biserica și Scoala” materie ce ne interesează mult pe noi preoții, tractată cu multă serioșitate și obiectivitate, pe atâta de mult m'a întristat și m'a măchit pășirea cea vehementă, netolerantă și aproape fanatică a d-lui Mangra în combaterea d-lui Sturza. Am și eu o logică naturală nu atâta de tare ascuțită prin filosoficescile învțături ca a d-lui Mangra; cu această logică măsurând părerile, argumentele și deducțiunile d-lui Sturza am aflat mult adevăr în ele. Dl Sturza deosebind canoanele după valoarea lor internă după istoria și practica lor și arătând, că unele și până acum *facendo* s'au abolit prin praksă, admite, ca ceva posibil ca și alte canoane, ce se adevereșc după timpul de astăzi nepractice să se delătore. Arată că căsătorie a doua și a treia a mirenilor la început a fost oprită pentru creștini prin canon, că acest canon nepractic s'a delăturat, încât astăzi cu binecuvântare archierească și a patra căsătorie se poate încheia; de aici concludă că și alte prescrieri canonică, cari nu nu-

FOIȚA.

Căletoria domnitoriului Românilor Carol I în Dobrogea.

Continuăm din nrul 125 al foiei noastre această interesantă căletorie. Fiindcă partea aceasta din urmă nu încapă într'o notiță sub rubrica „Varietăților” îi facem loc aici.

Este vorba de sosirea domnitoriului român la Constanța (Chiustenge), care în Monitoriul oficial al României se descrie astfel:

Este cu neputința penei celei mai agere a descrie intrarea domnului României în vechia Costanța. Scoborându-se trenul spre mare, acest oraș seamănă cu o flotă cu cataguri împodobită pentru mari serbători, căci casa cea mai mică, chiar bordeile din Suburbea tătarească erau acoperite peste tot cu drapele!

În fie-care stradă erau unul sau mai multe arcuri de triumf. Bulevardul, Elisabeta doamna, forma un spa-

ler de arcuri de triumf, acoperite cu drapelele marinelor tuturor statelor.

La gară asteptau toate autoritățile, detașamente de trupe și mai toată poporațiunea orașului. După ce Alteța Sa Regală a gustat din pânea și sarea care îi s'a oferit de primarul comunei, asigurându-l că poartă o bună-voință pentru portul maritim al României, Alteța Sa Regală s'a urcat în trăsură și, urmat și precedat de poporațiune, care aclama pe domnitor prin strigăte de bucurie, în deosebitele limbi ale poporațiunii: ura, zito, amin, cortegiul princiar s'a oprit la biserica ortodocsă, aparținând comunității grece; după Te-Deumul serbat în limbile greacă și română, un orator a salutat pe domnitor, dorindu-i bună venire în numele Elenilor din Constanța.

După aceea escorta princiară a percurs o parte din oraș și bulevardul Elisabeta doamna, situat pe țărmul mării, și s'a oprit la gîmia turcească, unde era concentrată poporațiunea musulmană. Alteța Sa Regală intrând în intrul templului a fost con-

duc de hoglele la locul sânt, unde i se aședase un scaun asternut cu tapete persiane. Aici s'a citit o rugăciune pentru sănătatea domnitorului și pentru fericirea României, la care toți asistenții musulmani au respuns prin întreite „amine”.

De aci Alteța Sa Regală s'a transportat la palatul administrativ sau conak, unde a primit toate autoritățile publice și deosebite deputațiuni din celelalte orașe și comune rurale ale județului Kiustenge. Apoi domnitorul s'a retras în cartierul seu, ce i se pregătise la vila onor. d. Harris, directorul general al calei ferate. Până târziu Alteța Sa Regală a dat audiențe, și poporațiunea a stat înaintea cartierului domnesc în dorința de a vedé pe domnul României și al Dobrogei, a cărui sosire în noua provincie română era asteptată cu atâta nerăbdare.

Timpul fiind furtunos s'a amănat pe a doua țiluminațiunile și focurile de artificie ce le pregătiseră toate clasele poporațiunii cu o mare profusiune.

A doua țiluminațiune, la 10 ore Alteța Sa Regală a asistat la punerea pietrei de temelie a noului și marelui hospel numit Hotel Carles I, pe care o companie, reprezentată prin d-nii Arthur Green și Rotschild, îl clădesce în Constanța pe țermurile mării destinate mai cu deosebire pentru persoanele ce în timpul verei vor veni acolo pentru băile de mare.

Cu această ocașiune și după ce s'a făcut sântșirea apei, d. senator Orescu, distinsul nostru architect, a citit un discurs care se va publica mai târziu. Ear d. ministru de interne a citit actul comemorativ suptscris de Alteța Sa Regală și de ministrii de interne și de resbel și care apoi, închis într'o capsulă de plumb împreună cu mai multe monete și medalii având efigia domnului României, s'a pus în temelie. Alteța Sa Regală, încingând apoi șorțul de mătase și luând mistria și ciocanul de argint, a cimentat peatra, dorind hospelului și orașului în care se zidesce durată și prosperitate.

De acolo Alteța Sa Regală a

mai nu sînt practice, dară păgubi-toare pentru viața bisericeii și moralitatea creștinilor, prin analogie încă ar fi bine să se delăture, numai să se afle o formă corespunzătoare a delăturării lor; între atari prescrieri canonice, cari reclamă astăzi delăturarea lor este și oprirea căsătoriei a doua a preoților. Aceasta este o părere spriginită de dl Sturza prin frumoasă argumentare; aceasta nu împedecă pe dl Mangra să fie de părere contrară și să-și aducă dovezile sale, eară mai departe să rămână la publicul cetitoriu a judeca ale cui argumente cumpănesc mai mult. Nu așa dl Mangra! d-sa numesce pe adversariul sau eterodocs, schismatic, eretic ș. a. ba chiar îl terorizează ca pe un nevrednic! Apoi nu-l lasă pe adversariul său nici să-și desvoalte publice părerile sale, ci vine a-l îneca așa dîcînd în vorbă; apoi redacția „Bisericeii și Scoalei” este liberală până la indiscrețiune, căci împărtășește d-lui Mangra manuscrisul d-lui Sturza spre combatere înainte de a fi publicat. Mărturisesc, că o astfel de purtare vatămă bunul simț și nu pot să rabd a nu-mi da espresiu publică indignațiunii mele. Am vădut seculul de mijloc lângă seculul al XIX, am vădut înțelepciunea scolastică a evului de mijloc cu argumentele și distincțiunile ei sofistice puse lângă lumina secolului al XIX; am vădut ce prăpastie este între amîndouă!

Dl Mangra, când se provoacă la nemuritoriul Șaguna în apărarea părerilor sale dovedește, că n'a cunoscut spiritul liberal al lui Șaguna. Ce e drept, Șaguna în multe cestiuni era scurt la vorbă, dară pe el mai puțin ca pe alți l-a surprins propunerea făcută în congresul din anul 1870 despre admiterea preoților la a doua căsătorie. El a cugetat mult asupra acestei întrebări și ca arhieru, ce era, nu a declarat pe nimenea de eretic, ba pot dice din cele ce le știu, că dacă atârna numai dela el și nu cumpăniau și motive de oportunitate ideea aceasta ar fi fost, deși nu realizată, dar mult promovată. Un cas să illustreze cele dișe. Preotului vîdud M. din comuna S. i-ar fi dat voie să slujască și ca căsătorit a doua oară. Dar opunîndu-se poporul la aceasta, se înțelege Șaguna nu i-a putut și nici n'a voit a-i face forță. Așa dară numai de oportunitate poate fi vorba!

A nu raționa omul despre lucruri, țînîse acele chiar de sfera dogmatică, însemnează a abdice dela tesaurul cel mai prețios, care l-a dat Ddeu omului, însemnează a abdice dela mintea însăși. Biserica orientală a fost totdeauna liberală; ea a știut să împace legile positive ale bisericeii cu rațiunea,

căci legile însăși, dacă au să fie bune și ducătoare la scop, trebuie să fie raționale. Scriptura însăși a diș, că spiritul viază, eară literatura omoară! Apoi când începătoriul a toată legea așa ne a învățat pre noi, pentru ce să ne degradăm noi la un „mucherism” sec.

Dar să concedem, că poate greși cineva dintre noi în espunerea părerilor sale.

Deci să fim mai cu indulgență unii cătră alții, îndreptându-ne unii pre alții cu dragoste frățească.

Am aflat de bine a face reflecșiunile aceste mai ales, că atari casuri se repetează în „Biserica și Scoala”. Am cetit înainte cu un an în același jurnal o critică a cârticelei scrise de Ioan Popea pentru scoalele populare intitulată „Religiunea creștină”. Acolo tot cu asemenea netoleranță s'a scris față cu autorul, numindu-se învățăturile cuprinse în ea „erezii”. E de dorit, ca în casurile când învățăm, când criticăm mai ales noi preoții, să fim cu blîndețe; stă rău bărbaților, ce aspirează la pozițiuni mai însemnate între preoți, că se răpesc așa tare de un zel prea mare, când combat părerile altora. Sperăm că d-l Mangra nu va desconsidera nici sfatul unui preot mai bătrîn ca d-sa, deși nu așa învățat și va tracta mai cuvințios pre adversarii sau și pre noi cei ce cetim scrierile d-sale.

Dieta Ungariei.

În ședința dela 8 Noemvrie s'a notificat deputaților, că Gab. Varady și-a depus de nou mandatul de deputat. După aceste s'au rezolvit mai multe petițiuni și propuneri.

În ședința dela 10 Noemvrie, după autenticarea protocolului și prezentarea esibilitelor, vine la discusiune proiectul de lege despre administrarea Bosniei și a Erțegovinei.

Raportorul E. Pulay recomandă în termeni scurți primirea proiectului care e numai o consecință a tractatului dela Berlin. E vorba numai de o măsură provizoră prin care nu se alterează raportul legal între Ungaria și Austria.

Dr. Polit dice că arare ori s'a debătut în dieta ungureasca un proiect atît de scurt și precis, dar totodată de așa mari dimensiuni cum e cel de față. Acest proiect înseamnă o schimbare radicală în sistemul întreg, care s'a arătat insuficient pentru acțiunea monarhiei. Atât e sigur, că acest proiect nu încapă nici în constituțiunea Austriei, nici în a Ungariei. Ori-cum vom întoarce lucrul cu delegațiunile

mers, parte în trăsura, parte pe jos, spre marea mulțămire a populațiunii, de a vizitat deosebitele stabilimente: cancelariile autorităților publice, scoalele de băieți și fete, române, grece și musulmane, casarmele, spitalele și închisoarea, unde a grațiat câțiva osândiți demni de domneasca îndurare. La două oare după ameați Alteța Sa Regală a mers urmat de mai multe trăsuri, de a vizitat marea fabrică de tăbăcărie care după aneșarea Dobrogei și chiar în anul acesta s'a zidit în apropiere de trei kilometre de Chiustenge, și anume între mare și lacul de apă dulce dela Anadul-Chioi. Această fabrică, construită de o societate de capitalisti lucrînd după procedurile cele mai nouă ocupă deja peste o sută lucrători și este negreșit cel atînt stabiliment al României în această ramură. Alteța Sa Regală a percurs fabrica în toate părțile ei, a asistat la deosebitele ramificațiuni ale fabricanțiunii; ca semn de înalta Sa mulțămire a acordat medalia de aur serviciul credincios directorului folositoriului stabiliment și medalia

de argint la patru fabricanți cei mai capabili. Atîta la dejun cât și la prînd în aceste două zile pe care Alteța Sa Regală le a petrecut în Constanța, au invitat la masa domnească principalii notabili de toate naționalitățile și de toate confesiunile.

La apusul soarelui Alteța Sa Regală a asistat la o rugăciune religioasă organizată în onoarea Sa de mica colonie a Karaimilor. În sara de Vineri a avut loc în Constanța o iluminățiune, pe care orașul București, în cele mai frumoase ale sale sărbători, ar fi putut'o învidia, căci iluminățiunea, împodobită cu focuri de bengal și cu frumoase artificie se întindea de pe pămînt și pe mare.

Toți țermii erau în flacări cu mii de lampe, cu sute de sori arđetori. De sub țerm în tot minutul se ridicau în aer sute de rachete. În același timp minarelele gîamlor străluceau cu focuri întocmai ca farurile porturilor Corăbile în port erau ear iluminate și pe mare mai multe vase erau transformate în gondole veneti-

și parlamentele, formula pentru discutarea afacerii cu Bosnia nu o vom pute afla.

Marea întrebare orientală începe a juca un rol însemnat pentru situațiunea internă a Austro-Ungariei. Europa se pare că trece cu vederea acest moment, când voiesce a ne încredința în orient o misiune, ce nu corespunde nici pe departe cu situațiunea noastră internă și cu natura monarhiei noastre. O asemenea misiune ne-a insinuat de curînd un bărbat de stat din Anglia, dar opiniunea publică cel puțin în Ungaria, nu consimte cu aceasta misiune și cu drept cuvînt, pentrucă o excursiune prea departe în cestiunea orientală poate avea urmări fatale pentru situațiunea internă a monarhiei noastre.

O politică orientală în stil mare presupune altă situațiune internă, alte condițiuni, și un stat omogen. Afacerea Bosniei a provocat o sumă de contraste și nu încapă în doială, că factorii decizetori voiesc a le aplana. Nu e numai o întemplantare oarbă, că proiectul s'a substernut în amîndouă parlamentele cu un cuprîns identic, și într'un moment, când în cealaltă jumătate a monarhiei se pregătesce o schimbare radicală în situațiunea internă. E greu a se presupune, că Cehii au intrat în senatul imperial fără a conta la această străformare.

Se vede că ocupațiunea a fost mai mult decît o campanie militară, căci mandatul dela Berlin a încredințat monarhia nu numai cu ocuparea ei și cu administrarea provinciilor, adecă cu misiunea, de a introduce ordine și stări mai bune; dar Austro-Ungaria n'a putut înlătura ce a aflat în Bosnia. Când a luat misiunea asupra sa, Austro-Ungaria trebuia să știe dacă e ea în stare să resolvă două cestiuni de o însemnătate foarte mare, adecă cestiunea bisericeii greco-orientale în provinciile ocupate și cestiunea agrară.

Cu privire la cestiunea primă s'a comis îndată la început o greșală mare, căci deregătoriele de ocupațiune în loc de a se rădima pe majoritatea precumpnitoare a creștinilor orientale s'au basat pe minoritatea catolică a populațiunii, ba s'a observat față cu greco-orientalii chiar și atitudine ostilă și li s'a refusat chiar și recunoșcerea numelui lor național sêrbesc. Majoritatea populațiunii a acceptat să scape de jugul episcopilor fanarioți greci, care o asupria ca și Turcii prin economia lor simonistică, ea spera să ajungă sub jurisdicțiunea bisericească a patriarhului din Carloviț, care e succesorul legitim a vechi patriarhii din Ipec. În loc de

și prin aceasta s'a admis continuitatea suveranității sultanului și prin aceasta s'a recunoscut competența patriarhului ecumenic din Constantinopole cu privire la jurisdicțiunea bisericească din Bosnia. Serbia a avut cuvînt, să se bucure de această eroare. Stînd astfel lucrurile monarhia noastră nu e în stare a resolvî cestiunea bisericească și a corespunde mandatului dela Berlin.

Cît pentru cestiunea agrară, mișcările din orient au avut totdeauna un fond social. Toate revoltele au fost la început mișcări agrare, cari numai mai tîrziu au luat un caracter politic. Stările agrare din Turcia nu află pînă acum în Europa. Andrassy credea că va afla în Bosnia cam aceleși stări cum erau în Ungaria înainte de 1848. Aceasta a fost o eroare. În Ungaria instituțiunile feudale nu aveau nimic de a face cu religiunea și naționalitatea, dar în Bosnia posesiunea e identică cu religiunea, acolo numai Mohamedanii sînt proprietari de pămînt. După aceste oratorul desfășură raportul ce a existat între proprietarii turcesci și între raialele creștine. Creștinii trebuiau să dea statului decimea, proprietarilor septima, secsta, quarta, ba chiar și terția. După rescoala dela 1849 a decretat Omer pașa că begii să capete pretutîndeuna terția dar nu le-a permis să pretîndă robote. Begii însă totuși nu s'au lăsat de robote. Decursul revoltei din urmă care a adus cestiunea orientală la crîșă vi e cunoscut. Dacă în Ungaria la 1848 nu se făceau țeranii proprietari pe moșii, ci numai arendatori, revoltele nu încetau nici aici. Va fi de tot greu a deslega cestiunea agrară în Bosnia. De o parte se țîn begii, de alta raialele de proprietari ai pămîntului. Înainte de ocupațiune begii au țînut o adunare în Seraievo, au promis raialelor că le vor da a treia parte din pămînt dacă se vor lupta contra Austriacilor. Raialele nu s'au învoit pentrucă așteptau să câștige după ocupațiune și mai mult. Acum însă deregătoriele noastre au ordonat ca raialele să plătească begilor tai-moasa tretînă carea o plătia și mai înainte. Dacă nu se va deslega cestiunea agrară în vre-un fel, noi vom avea în Bosnia tot revolte. Voind să facem ordine și linisce trebuie să regulăm cestiunea de rescumpărare a pămîntului. (Risete în dreapta, aplaus în stînga) și fiind provinciile sêrace trebuie să dăm noi mijloacele.

Oratorul afirmă că a combătut totdeauna ocupațiunea nu numai din punct de vedere sêrbesc ci și din cel unguresc. Orientul trebuie lăsat popoarelor orientale, monarhia noastră să nu umble după acuisițiuni de țeri.

ane împodobite cu sute de lampioane multicolore.

Alteța Sa Regală după ce a percurs pe jos bulevardul a onorat cu visita Sa casele d-lui N. Macri căpitanul portului, și dela cafasal asemenea frumos iluminat a asistat la retragerea garnisoanei purtînd torțe aprinse și în sunetul a două muzici militare.

După aceea Alteța Sa Regală a pornit earăși pe jos încungiurat de toată populațiunea și aclamat cu mii de strigăte de ura, zito, amin, s'a întors în cartierul seu. Ear populațiunea a remas veselinduse pe strade până când s'a făcut diuă.

A doua zi la 9 oare dimineața, Alteța Sa Regală și-a luat diuă bună dela Constanța, asigurînd încă odată pe orașeni, reprezentați prin inteligenții și activul lor primar, că dorințele Constanței sînt dorințele Alteții Sale Regale și că Alteța Sa Regală în acord cu guvernul seu va pune toate stăruințele spre a le realiza cât mai curînd.

În percursul de întoarcere la Cer-

navoda, Alteța Sa Regală a fost întâmpinat la fie care stațiune, de o populațiune mult mai numeroasă de cât la sosire mulțămită aceasta timpului frumos și a famei respîndite despre buna voință și afabilitatea domnului Dobrogei.

La stația Medgidie Alteța Sa Regală a fost salutat de o numeroasă deputațiune de păstori mocani, care au oferit Alteții Sale Regale un berbec cu lână colorată, împodobit cu panglice tricolore.

La Cernavoda Alteța Sa Regală a vizitat magazinele companie călei ferate mașinele și ciururile mecanice cu care grănele se rădică din caice, se ciurue și se încarcă în vagoane spre a fi transportate apoi la port și direct încărcate în corăbii.

Călătoria de întoarcere s'a făcut tot pe vaporul Arpad. Sosind înaintea Hirsovei Alteța Sa Regală a bine voit a desbarca, a primii deputațiunile orașului și ale comunelor rurale de prin pregiur, și apoi s'a suit pe înălțimea care departe orașul român de orașul turcesc și pe care era ridicat

Anesările vor altera și păgubi starea de până acum a Ungariei. Oratorul nu vede niciări garanții că monarhia austro-ungară va importa civilizațiune și ordine în Bosnia; ea lasă caosul cel vechiu să dureze mai de parte cum era sub Turci. Din aceste considerante Polit nu primesce proiectul.

(Va urma).

Liga latină.

Dl L. Peyramont, cunoscut publicului prin descoperirile sale ultime, ne împărtășește în diariul seu „Soleil“ convorbirile ce le a avut mai pe urmă cu trei bărbați de stat distinși din Italia, pe cari nu vrea să-i numească decât numai cu literile începătoare ale numelui lor. Înainte de a intra în merit premite că negocierile din urmă între Germania și Austro-Ungaria amerință deosebit pe Italia, căci după planurile plasmuite în Viena marea adriatică va deveni numai un canal german, Triestul un port mare german, care va absorbi tot comerțul între răsărit și apus. Prelângă aceasta toate speranțele Italiei la câștigarea teritoriului trientin, Tirolului de sud și a Istriei sunt nimicite. Dl de Bismarck, care „are să și mulțamească partea cea mai însemnată a laurilor sei Italiei dela Custozza“ a înșelat pe aliații sei într'un mod infam și nu numai că li-a făcut pagube dar i-a mai și vătămât desprețuindu-i prin ceea ce dintre toți ambasadorii străini din Viena numai pe cel italian nu l-au onorat cu visita sa. După aceste premise urmează însăși convorbirea cu cei trei bărbați, cari toți au trecut pe la putere și vor pute și în viitor să mai vină la guvern. Cel dintâiu e dl de A., unul dintre cei mai de influență membri din partida dreaptă și mai înainte părtinitor al alianței germane, dela care însă astăzi s'a înstrăinat cu totul.

Dl de A.: Dta nu mi spune nimic nou. Și eu ved ca și Dta pericolii ce amerință lumea latină în deobște și pe Italia în deosebi; dar nu pot adopta critica Dta și responsabilitatea pentru aceste stări de regretat ce ni o atribui mai numai nouă. Imparțialitatea cere ca să nu judecăm politica sovăitoare, și nehotărâtă a Italiei înainte de a ține samă de greutățile cu cari trebuie să se lupte ea în lăuntru și în afară. Ce a făcut Franca până acum spre a ne câștiga pentru o politică latină pe față? Pentru neutralitatea noastră în anul 1870 când cu resbelul Francezii ne-au imputat pe toate coardele că am fost foarte nemulțămitori, fără de a cugeta însă că noi atunci nu eram în stare a le da un ajutor fie cât de mic. Mai târziu ei ne-au amerințat cu o revoltă clericală și în sfârșit când cu cestiunea egiptică și tunesică nu au cruțat nimic pentru a ne vătămă și a ne păgubi în interesele noastre fără ca deșii să aibă vre-un folos real pentru sine. Aceasta mai poate trece cât pentru Tunis, unde avem o poporațiune italiană numai de 12—15,000 suflete,

un frumos arc de triumf purtând de o parte inscripțiuni române, ear pe cealaltă inscripțiuni otomane.

Aici poporațiunea otomană vorbind mai tot românește, Alteța Sa Regală a convorbit în această limbă cu mai mulți Otomani, a trecut în revistă detașamentul de ostre a ascultat imnele române cântate de scolari, și scolărițele române și musulmane și după o oră de petrecere în orașul Hirsova, Alteța Sa Regală s'a reîmbărcat îndreptându-se spre Brăila unde Arpad a ajuns la 6 oare sara.

De acolo Ilustrul călețor urcându-se în trenul espres al călei ferate, înainte de meșul nopții a ajuns la Cotroceni.

căci Tunis este aproape numai un anecs al Algeriei; dar cu totul altfel stă treaba cu Egiptul. Cum s'a întâmplat, de guvernul D-voastre și Dta însuși, căci Dta ai desfășurat aceasta întrebare în „Soleil“, nu ați priceput că influența Italiei în această țară v'ar fi putut face servitiuri mari în ziua altcum nedepărtată, când Anglia, care astăzi e silită a și împărți prevalența cu D-voastră, ar voi să și asigure un monopol exclusiv, dacă nu acuzițiunea moștenirii Faraonilor? Dta imi vorbesci de agitațiunile Italiei iredente, de cochetările noastre cu dl de Bismarck și de aspirațiunile noastre relativ la Nizza, Savoia și Corsica. Părtinitorii cei mai esagerați ai Italiei iredente au făcut câte odată alusiune la Nizza, dar de Savoia sau Corsica nu a fost vorba nici odată, deși ni s'au făcut, cu privire la cele două din urmă, în două rânduri avansuri și propuneri din partea unor oameni, despre cari te-ai mira vădându-i că sunt de aceeași părere cu Dta. Cât pentru întimitatea noastră foarte relativă cu principele de Bismarck ea a avut un obiectiv, care nu era Franca.

Eu: Așa dară probabil Austria? Dar D-voastră trebuia să știți cât se tacași intențiunile cancelariului german în această privință. Nu a declarat el mai de multe ori și încă într'un mod hotărât cabinetului Melegari-Nicotera și d-lui Crispi, că Italia dacă va vrea să ceară recompensațiuni, trebuie să ocolească Triestul și Istria. Eu am auzit dintr'un isvor acreditat că principele Bismarck a vorbit în Septemvrie 1877 când a conferit cu d-l Crispi în Gastein, despre Nizza și Savoia ca despre o despăgubire ce s'ar pute da Italiei în cazuri anumite.

D-l de A.: Și eu am auzit ceva despre această întrevorbire în înțelesul indicat de D-ta, dar cu toate că în diverse puncte nu sunt de acord cu d-l Crispi, te pot totuși asigura că el are o privire cu mult mai ageră decât să se fi prins în cursa ce i s'a pus. D-l de Bismarck are nesmintit intențiunea să provoace certe între statele latine; aceasta i-a succes până acum și noi toți, Francezii, Italienii, Spaniolii suntem depotrivă vinovați. Binele lumii latine cere ca să înlăturăm cu ori ce preț micile noastre certe și să venim de grabă în starea de a ne opune dușmanului nostru comun și inesorabil: germanului.

Eu: Mulți bărbați de stat și scriitori au cugetat la această confederațiune latină, dar nimenea nu s'a ocupat cu mijloacele de a o realiza. În cele trei țări trăiesce un soi de oameni valoroși, cari se cunosc, se prețuesc pe sine și cari au conștiința deplină despre pericolul de moarte care va urma din răspândirea pangermanismului. Oare să nu le fiă cu puțință acelora a se înțelege asupra modului cum să se stabilească bazele unui congres care să se țină în tot anul odată în Franca, apoi în Italia și în urmă în Spania pentru a discuta interesele latine? În modul acesta s'ar pute porni un curent care ușurând guvernelor problema în această direcțiune li o ar pute și impune la cas de lipsă.

D-l de A.: Ceva asemenea s'a făcut deja la noi și eu ve pot aduce știrea îmbucurătoare că ne vom ocupa de nou și mai serios cu această idee. Crești D-ta că vom afla în Franca și Spania mulți oameni cu aceleași simțăminte?

Eu: De sigur, începeți numai bărbătesce, și veți ave în curând un rezultat strălucit.

Al doilea, dl B., odinioară colegă cu dl de A., s'a exprimat tot în asemenea mod, cât pentru posibilitatea unei procederi mai energice din partea Italiei s'a arătat ceva mai pesimist. După părerea dlui B. Italia nu

are lipsă de puteri și isvoare morale, dar le lipsesce bărbaților sei de stat încrederea în sine, și această amorțire se esplică prin greutățile stărei materiale. Tipetele de alarmă ale generalului Mezzacapo, Petrucelli și ale multor altora abia află un ecou, pentru că e greu, dacă nu imposibil, a cere jertfe în bani pentru înarmare dela o țară, care e ruinată în trei părți ale sale, mai adauge, că lipsa cea slabă din acest an într'un mod ingrigitor. Cu toate aceste nu trebuie să ne discragiăm ei trebuie să punem ceriul și pământul în mișcare pentru a nu lăsa ca vechia lume latină să se înfrângă fără rezistență de loviturile Germanilor.

Al treilea în sfârșit, dl F., este un conducător al stângei și ca atare mai porav.

Un popor care se luptă pentru existența și rasa sa, dice dl F., află totdeauna ajutoarele de lipsă. Italia pricepe serioasele datorințe ce i le impune coalițiunea germană austriacă și ea le va și împlini cu ori ce preț. Ea are o armată bine disciplinată și eroică, oficeri instruați și însuflețiți de patriotism și când vor resuna fanfarele de resboiu, ea va pute mobiliza cel puțin 500,000 soldați. Diferențele noastre de opiniuni cu Franca sunt neînsemnate și ne vom înțelege; ori ce om cu minte vede că e vorba de un interes comun. Opiniunea publică din Italia nu dorește nimic mai tare decât alianța puterilor latine și înțelegerea între latini și slavi fiind o necesitate va resulta de sine.

Eu: Casa regală a D-voastre însă se află într'un raport viu de prietenie cu familia imperială germană. Principele clironom german cu princa se află acum în Pegli, unde îi va cerceta regele Umberto și va petrece în apropierea lor vre-o câteva săptămâni. Se afirmă chiar că legăturile de amicitie între amândouă familiile domnitore se vor lega și mai strins prin o căsătorie a ducelui de Genua cu fiica a doua a principelui clironom german.

Dl F. Aceia cari se bazează pe aceste simpatii la aparență atât de vii se pot înșela ușor în calculii lor. Regele Umberto nu e încă în Pegli, și dacă va merge nu va petrece acolo atât cât presupuni Dta, și la tot cazul el nu va preferi dorințele și predilecțiunile sale intereselor națiunei. Însemnați bine domnul meu: Franca să se pădească a ne lovi la ori-ce ocaziune și fără temei, mai bine să ne întindă mâna frățească și celelalte vor urma de sine.

Varietăți.

* (Curs pentru învățarea limbii rusești). În urma unei ordinațiuni a ministeriului c. r. de resbel în 16 a lunei c. se începe în 2 despărțăminte un curs de învățarea limbii rusești pentru oficerii din statul major. Locotenentul Dragosz va ține prelegerile în ambele despărțăminte.

* (Oaspeți interesanți în Viena). Din Petersburg se scrie cu datul 4 Noemvre n. următoarele: Viena cu sfârșitul lunei acesteia va primi o vizită de oaspeți interesanți. Aceștia sunt membrii unei comisuni iapaneze adevă 4 dignitari ai depărtatului stat oriental, cari sunt trimiși de regimul lor cu misiunea specială a se face cunoscuți cu organizațiunea poliției, gendarmeriei, a judecătorilor și temniților din diferitele state europene și a supune numitele instituțiuni unui studiu profund. Această comisiune a sosit aici alaltăeri din Berlin cu trenul Petersburg-Varșovia.

În fruntea ei stă directorul de cancelarie a prefecturei polițiane din Yeddo, amplotiatul de stat de classa VI Sava; ceilalți membri ai acestei

comisiune sânt: Onada, directorul temnițelor din Yeddo, S. Chayassi comisariul poliției de corecțiune iapaneze și M. Chayassi, secretariul comisuniului fostul delegat iapanez la espozițiunea din Paris. Societatea a părăsit Iapan pe la sfârșitul lui Februarie și a zăbovit 5 luni în Paris. De aici s'a dus, la Brucella, Rotterdam, Amsterdam și Haag. Din Holandia a venit direct aici la Petersburg. În Berlin a zăbovit numai timp scurt. În Petersburg comisiunea are de gând a zăbovi 3 săptămâni spre a merge apoi direct la Viena. Secretariul comisuniului M. Chayassi scie perfect limba nemțească și franceză și implinesce servitiile de dragoman și casariu.

* „Timpul“ din Bucuresci face cunoscut că, cu începere dela 1 Noemvre prețurile abonamentelor se reduc pentru Austro-Ungaria la 16 floreni. Abonamentele nu se primesc pentru mai puțin decât trei luni.

* (O liniștire pentru pasagerii căilor ferate). O calculație statistică întemeiată pe un numer statistic de pasageri pe deosebitele linii ferate ale lumii întregi precum și pe comparațiunea casurilor de nenorociri obveniente în fie care an arată următorul rezultat: o persoană carea și-ar petrece toată viața în vagon și despre carea s'ar presupune, că ar voi să peară numai printr'un cas de nenorocire al trenului, după un calcul mijlociu ar trebui să ajungă o vârstă de 960 de ani.

* (Oficieri călugări). Jurnalulele grecesci ne spun, că o mulțime de oficeri rusești ajung de present în cunoscutul munte „Athos“ în Macedonia, spre a intra în monastirile de acolo în tagma călugărească. Toți acești călugări primesc o pensiuone firesce dela regimul rusec. Regimul turcesc, căruia acest lucru nu i cam vine la socoteală, a dat poruncă strinsă a se priveghia strict asupra acestor călugări.

* (Cu ce se stinge petroleul). Cetim în diarul unguresc „Debrezen“: Puțini oameni știu, poate, care este mijlocul cel mai eficace contra focului de petroleu (păcuragaz); prin urmare, este la locul lui de a nara aci următorul fapt:

Servitoarea unei familii din M. Sziget resturnă din întâmplare o lampă aprinsă cu petroleu. S'au întrebunțat toate mijloacele pentru a stinge focul, dar în zadar, până când în fine o altă servitoare a luat o oală cu lapte, pe care o turnă asupra lampii aprinse, și focul a fost stins la moment.

* (Bismarck și Russel.) „Dresdener Börsen Zeitung“ publică anecdota următoare:

Într'o di lordul Russel vizită pe prințul Bismarck în palatul seu din Wilhelmstrasse, la această epocă ei nu erau încă intimi. În conversație lordul dice prințului:

— Trebuie că esti asediat de vizitatori inoportuni, cum te scapi de ei?

— Oh, dice Bismarck, pentru aceștia am un mijloc bun, nevastă-mea mă scapă, de exemplu: ea intră și mă chiamă sub oare care pretest...

Abia rostise cancelariul aceste vorbe când ușa deschisându-se intră princașă dicând:

— Tu scii, micul meu Otto, (pe prințul Bismarck îl chiamă Otto) că trebuie să iai acum medicina,

Tablou!

Din fericire lordul Russel nu se supără; el pufni de ris și se grăbi să plece ca să lase pe cancelar să poată lua medicina.

* (Anghina). Anghina este inflamarea părții din fund a gâtului și a amigdalelor. Ea începe într'un mod mai repede de cât ori-ce durere de gât simplă; inglutirea este dureroasă, se face cu greu și câte odată este

peste puțină să se facă. Dacă deschidem bolnavului gura și îi dăm limba în jos cu ajutorul unei lingurițe, vedem că fundul gurei este roșu întins lucitor: amidalele sunt umflate: această umflare poate se aduce apropierea și nemișcarea părții din fund a gâtului. Atunci mișcarea falcilor este imposibilă, gâlcile ce se formează dau o durere pătundătoare care răspunde până după urechi; scuipatul curge mereu din gură; te apucă frigurile; respirația este împedată, vorbești pe nas. Când boala este în gradul cel mai mare al ei, bolnavii s'au vedit năbușiți; dar acest cas este rar sau mai adesea răul descrește sau ușurarea vine repede prin spargerea unei copturi care se formase în amidale.

Toate aceste simptome, ori-care ar fi gradul boalei, constituie anghina simplă. Se dice că este pieloasă când partea din napoi a gâtului se acopere de pielețe albe; gangrenoasă, când aceste pielite au o culoare închisă și dă loc la scurgerea unei materii mirositoare. În aceste două din urmă casuri, boala este periculoasă și cere imperios ajutorul doctorului.

Când anghina este ușoară se tratează ca ori-ce boală de gât dar când este grea, însoțită de friguri, trebuie să se ea sânge, trebuie lipitori, adică, după cum am dis mai sus, este trebuință de doctor.

* (Stirpirea petelor de pe obraz). Luați 8 grame de camfor, striviți-le cu câte-va picături de spirit, adăugați zamă de lămâie și o cantitate potrivită de miere. Amestecați până ce veți obține o pomadă destul de subțire.

Pentru a o întrebuița, veți începe a ve spăla obrazul cu săpun și pe urmă ve veți unge cu pomada, lăsând-o să se usce.

După câte-va zile, întrebuițând în toate serile pomada, petele vor dispăre.

Posta din urmă.

Desbătând „D. Ztg.“ cestiunea bosniacă dice că urmările ocupațiunii s'au și ivit. Din o perplexitate esternă, Bosnia și Erțegovina au devenit ansă de diferențe interne. Articulul găsesce argumentele deputatului din casa deputaților Ungariei Desider Szilagyi foarte potrivite de a dovedi slăbiciunile proiectului guvernului în afacerea bosniacă. Adauge însă că Sturm deputatul din casa de jos a senatului imperial a mers mai departe, el nu s'a mulțămît numai a vorbi, ci a și formulat un contra-proiect. La sfârșit toată puterea combaterii este îndreptată contra Hohentwarth, care este înfățișat ca reintroducătorul absolutismului.

Bursa de Budapesta din 13 Noemvre n.

Renta de aur 94.70, Împrumutul drumurilor de fer ung. 113.75, I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung. 73.75, II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. 85.75, oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. 77.25, împrumutul ung. cu premii 104.50, obligațiuni ung. de rescumpărarea dicimei de vin 89.75, obligațiuni urbariale ung. 88.75, obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire 86.—, obligațiuni urbariale temerșiane 86.—, obligațiuni cu clausulă de sorțire 86.—, obligațiuni urbariale transilvane 85.25 obligațiuni urbariale croato-slavonice —, datorie de stat austriacă în hârtie 68.25, renta austriacă în argint 70.75, renta de aur austriacă 80.30 sorți de stat dela 1860 127.50, acțiuni de bancă austro-ung. 838, acțiuni de bancă de credit ung. 253.50, acțiuni de credit austr. 263.75, argint —, galbin 5.55, napoleon 9.30, 100 marce nemțesci 57.55, London (pe polița de trei luni) 116.30.

Bursa de Viena din 13 Noemvre n. 1879.

Împrumutul naț. 5% (argint) 70 90
Acțiuni de credit 268 75
Valuta nouă imperială germană 57 60
London 116 35
Galbin 5 54
Napoleon d'aur (poli) 9 30

Economic.

Sibiu, 11 Noemvre n. Pro hectolitru: Grâu n. 5.50—9.50; Grâu sâcărăț n. 7.30—8.10; Sâcărăț n. 5.10—5.50; Orz n. 4.40—4.80; Ovăs n. 2.60—3. Cucuruz n. 4.10—1.50; Mălaiu n. 5—5.50; Cartofi n. 1.20—1.40; Sămânță de cânepă n. 6.50—7; Mazere n. 6.50—7; Linte n. 10—10.50; Fasole n. 6.50—7 pro 50 chilo: Fâină de pâine n. 7.50; Slănină n. 30—32; Unsoare de porc n. 25—26; Sâubrut pro 50 chilo n. 16—17; Sâu de luminări n. 23—24; Luminări de sâu 50 chilo n. 28—28.50; Sâpun n. 20—20.50; Fân 60 chilo n. 85—0.95; Cânepă pro 50 chilo n. 16—18 Lemne vârtoase de foc pro metru cubic n. 3.20 Spirit pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită —42— cr.; Carne de vișel 36—40 cr. carne de porc 38—40 cr.; carne de berbece 26—28 cr.; ouă 10 de 25 cr.

Brașov, 7 Noemvre n. Pro hectolitru: Grâu n. 8.60—9.50; Grâu sâcărăț n. 5.60; Sâcărăț n. 5—5.50; Orz n. 4.20—4.40; Ovăs n. 2.50—2.60; Cucuruz n. 4.40; Mălaiu n. 5.20; Mazere n. 6.20; Linte n. 8.20; Fasole n. 6.10 Sămânță de in n. 9.10 Sămânță de cânepă n. 4.50— Cartofi n. 1.10 pro chilo: carne de vită 44 cr. carne de porc 40 cr.; carne de oaie 28 cr.; Sâu de bovine proaspăt n. 32; (pro 100 chilo); topit 44 n.

Făgăraș, 7 Noemvre n. Pro 1/2 hectolitru: Grâu n. 4—4.40; grâu sâcărăț n. 3—3.40; sâcărăț n. 2.40—2.60; orz 2—2.10; ovăs n. 1.40—1.50; cucuruz n. 1.80—2.; mălaiu n. —.; Sămânță de cânepă n. 6—6.20; mazere n. —.; linte n. —.; fasole n. 3—3.50; crumpene n. 0.50—0.80; pro 100 chilo: Slănină n. 60—72; sâu brut n. —; sâu de luminări n. 32—36; unsoare n. 50—54; cânepă n. 36—38; sâmânță de in n. —.; sâpun n. —; fân n. 90—2; spirit pro grad 10—11 cr.; pro chilo carne de vită 40 cr. carne de vișel — cr.; carne de porc 36 cr.; carne de berbece 28 cr.; ouă 4 de 10 cr. Târgul de ași a fost tare cercetat; mulțimea de bucate a scăzut prețurile. Ovăsul a fost căutat foarte tare. Timpul e frumos dară rece.

Teaca, 10 Noem. n. Pro hectolitru: grâu n. 7.—8.80; sâcărăț n. 6; cucuruz n. 3.50—3.60; ovăs n. —; cartofi n. 1.75; fasole 80 cr.; pro chilo: carne de vită 36 cr.; carne de porc 40 cr.; carne de oaie 24—28 cr.; Slănină 72 cr.; ouă 5 de 10 cr. Târgul de ași fu favorat de un timp foarte frumos, însă din pricina târgului anual ținut de curând totuși a fost slab cercetat.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 22 Noem. și 23 Dec. imob. rămasului după soția lui Baltazar Silling în Turda (trib.); în 29 Noem. și 29 Dec. imob. lui Ladislau Dombi în Nyujtód; în 5 Dec. 1879 și 5 Ian. 1880 imob. lui Ioan Vajna în Asdola; în 2 Dec. 1879 și 2 Ian. 1880 imob. lui Andreiu Székely jun. în Alosernaton; în 29 Noem. și 29 Dec. imob. lui Stefan Cozma în Nyujtód (judec. cerc. K. Oșorheiu); în 27 Noem. și 29 Dec. imob. rămasului după George Kirschner în Șulumberc (judec. cerc. Sighișoara); în 19 Noem. și 19 Dec. imob. lui Arion Oltean în Apahida (judec. cerc. Aiud); în 29 Noem. și 29 Dec. imob. lui Eduard Iosefi și rămasului după soția sa Iosefa în Mediaș (judec. cerc.); în 6 Dec. 1879 și 7 Ian. 1880 imob. Annei Chindea în Reci (trib. Sibiu); în 27 Noem. și 29 Dec. imob. soției lui Dionisiu Kis în Bărătuș; în 22 Noem. și 23 Dec. imob. lui Ignăț Szentivany în Nyujtód (trib. K. Oșorheiu); în 6 Dec. 1879 și 8 Ian. 1880 imob. lui Rudolf Frics în Rodna (judec. cerc. Sânmărtin); în 29 Noem. și 29 Dec. imob. lui Dionisiu Tiboldi în Grind-Cristur (trib. Turda); în 4 Dec. 1879 și 4 Ian. 1880 imob. lui Emeric Pál în Hatolca (trib. K. Oșorheiu); în 10 Dec. 1879 și 10 Ian. 1880 imob. lui Ioan Demeter în Bagy (trib. Oșorheiu); în 13 Noem. imob. lui George Elek în Tarinia (judec. cerc. Sânmărtin); în 12 Dec. 1879 și 12 Ian. 1880 imob. lui Martin Fikker în Cluj (trib.); în 27 Noem. imob. Mariei Popa în Vinerea (trib. Deva); în 3 Dec. 1879 și 3 Ian. 1880 imob. lui Ioan Paven în Câmpeni (judec. cerc. Abrud); în 3 Ian. și 3 Febr. 1880 imob. lui Vasilie și Ana Tipurița în Topârcea (trib. Sibiu).

Nr. 183.

3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de clasa a III, din Livezeni, în protopresbiteratul tractului Hațeg, se escrie prin aceasta concurs, cu termenul până la 25 Noemvre st. v. a. c.

Emolumentele sânt:

1. Casă parochială.
2. 8 jugere pământ arător și fânaț.
3. Dela fiesce care familie (250 familii) câte 1 floren v. a.
4. Venitele stolare îndatinate, satorite în sinodul parochial la 27 Maiu a. c.

Cei ce doresc a ocupa această stațiune de paroch, au ași adresa concursese instruite în sensul prescrieselor din „statutul organic“, și a dispozițiunilor sinodului archidieceșan — din a. 1873 până la termenul sus-amintit.

Hațeg la 26 Octomvre, 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Raț m. p.,
protopresbiter.

3—3 CONCURS.

La scoala capitală gr. or. din Zernești, sa înființat un post de învățătoreasă. Pentru întregirea acestuia să escrie concurs până la 1 Decemvrie a. c. st. v. ziua de alegere însă se a defige pe 6 ale aceleiași lune.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

- I. În bani salariu anual 100 fl. platibil din fundațiunea Comșaiană.
- II. Cuartir în edificiul scoalei și 6 orgii de lemne.

Dela concurențe se cere:

1. Ca să poșadă cunoscința limbilor patriei.
2. Atestat de moralitate și de botez.
3. Atestat școlar despre calificațiunea științifică.
4. Dacă a mai fost învățătoreasă atestat despre pracsă făcută.
5. Atestat că e versată în lucrul de mână și economia casei. Suplicile lor, au a le asterne, dimpreună cu atestatele cerute, preanonratului d-n ppresbiter Iosif Barac în Brașov.

Aleasa va servi un an de probă în care dovedind diligență și progres se va întări definitiv în post și i se va mări salariul.

Zernești în 21 Octomvre, 1871.

Ioan Dan, m. p.,
preot gr. or. și preș. al com. par.

Neoplanta.
1875.
Medalie de argint.

Seghedin.
1876.
Medalie pentru merite.

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de dînsul, a căror sunet este mai adînc decît acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți, sînt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică pînă la 50 chilogr., precum și de **proase portative și de mână**.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[57] 1—12

Tipografia archidieceșană în Sibiu.

A eșit de sub presă:

5

CALENDARIU

pe anul visect dela Christos

1880.

Anul al douăzeci și nouălea.

Prețul unui esemplar legat **30 cr.**, pentru vîndători nelegat **23 cr.** v. a și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

(112 pagine tipărite cu litere după ortografia „cu semne“)

Calendarul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glasurilor de peste an). — **Genealogia casei domnitoare austriace**. — **Regenți europeni**. — **Taxe de timbru** pentru polițe și documente. — **Serviciul postal și telegrafic**.

Șematismul

bisericeii ortodocșe-orientale române din Ungaria și Transilvania
(23 pagine cu câte două coloane).

Ierarchii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Domnița Ruxandra, (Novelă istorică). — **Poesii** („Psalmul 8“; „soare“). — **Calendarul economic** (pentru fie-care lună a anului). — **Însemnarea târgurilor**. — **Măsurile noue și vechi**. — **Conspectul în tipografia archidieceșană**. — **Anunțuri**.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.